

Књига пророка Данила — сто деведесет ОСМИ

*Божанска сабрања и пророчка усклађивања: улога 144.000 у
есхатолошком оквиру Данила 11:40*

Jeff Pippenger
2024-05-01

Постављамо линију папства, линију отпалог републиканизма, линију отпалог протестантизма и линију сто четрдесет и четири хиљаде у скривену историју четрдесетог стиха једанаестог поглавља Данила. Тренутно разматрамо чињеницу да Христос сабира Свој народ двапут, и да сва приказивања другог сабирања Његовог народа представљају завршни процес запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

Када се божански симбол спусти у реформистичкој линији, Господ тада сабира избрани народ, који се потом испитује. На завршетку процеса испитивања долази до расејања, након чега Он по други пут сабира тај избрани народ, премда многи остају остављени због тога што нису прошли процес испитивања. Христос је почео да сабира Своје ученике при Свом крштењу, а на крсту су ученици били расејани. После Свога васкрсења, Он је по други пут сабрао Своје ученике уочи Педесетнице. Ова линија је показала да се друго сабирање извршава над сто четрдесет и четири хиљаде непосредно пре недељног закона, који је предсликан Педесетницом. Крст указује на разочарање, после којег следи друго сабирање.

Друго сабирање после крста започело је када је Христос сишао након сусрета са Својим Оцем после Свога васкрсења. Када божански симбол силази, Божји народ треба да једе поруку, а пошто је Христос сишао, јео је са ученицима.

И догоди се, док је седео за трпезом с њима, да узме хлеб, благослови га, преломи и даде им. Тада им се отворише очи, и познаше га; а он ишчезну пред њима. Лука 24:30, 31.

При другом окупљању после крста Христос је „дунуо“ Светога Духа на Своје ученике.

„Христов чин да дахне на своје ученике Духа Светога и да им дарује свој мир био је као неколико капи пред обилним пљуском који је требало да буде дат на дан Педесетнице.“
Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

На другом сабрању после разочарања од 19. априла 1844. године, Христос је уклонио Своју руку са грешке из 1843. године.

„Ти верни, разочарани људи, који нису могли да разумеју зашто њихов Господ није дошао, нису били остављени у тами. Поново су били упућени на своје Библије да истражују пророчке периоде. Рука Господња била је уклоњена са бројки, и грешка је била објашњена. Видели су да пророчки периоди досежу до 1844. године, и да исти докази које су износили да би показали да се пророчки периоди завршавају 1843. године,

доказују да се они окончавају 1844. године.“ Early Writings, 237.

При разочарању, други анђео је сишао са „књижицом у својој руци“.

„Још један моћни анђео био је овлашћен да сиђе на земљу. Исус је ставио у његову руку један спис, и док је долазио на земљу, повикао је: ‘Паде, паде Вавилон.’“ Early Writings, 247.

Процес испитивања који је започео доласком другог анђела, завршио се на логорском састанку у Ексетеру када је Свети Дух био изливен и када је порука пошла као плимни талас. Тај процес испитивања био је јасно означен после крста, када је временском раздобљу до изливања Светога Духа на Педесетницу претходило раздобље од педесет дана, које се, опет, састојало од раздобља од четрдесет дана, за којим је следило раздобље од десет дана које се окончало на Педесетницу.

„Божји народ треба непрестано да се уздиже к Њему у молитви. Тек пошто су рани ученици провели десет дана у усрдном мољењу, пошто су биле уклоњене све разлике, и пошто су се ујединили у дубоком испитивању срца, у признању и одбацивању греха, и у зближавању у светом заједништву, Свети Дух је сишао на њих, и Христово обећање се испунило. Наступило је дивно изливање Светога Духа. Одједном настаде с неба хука као од силнога и јакога ветра, и испуни сву кућу где су седели. „И у тај дан придружи им се око три хиљаде душа.“ Review and Herald, March 11, 1909.

Током тих четрдесет дана, Христос је био присутан поучавајући ученике, а затим се вазнео. Десет дана који су уследили били су раздобље припреме уочи педесетничког изливања Светога Духа. Четрдесет дана поуке који су уследили након крста одговарају раздобљу од 19. априла 1844. до почетка логорског сабора у Ексетеру 12. августа 1844. Десет дана који су претходили Педесетници представљали су период од 12. до 17. августа 1844, када су се милерити ујединили око поруке Поноћног вапаја коју је донео Самјуел Сноу. На том логорском сабору испољиле су се две класе, и само је једна класа примила педесетничко изливање на завршетку сабора. У том раздобљу представљеном са четрдесет дана једна класа је примила поуку, а друга класа је одбила поуку. Када је стигао Поноћни вапај, једна класа је имала уље, а друга није.

„Док је женик одоцнио, задремаше све и поспаше.“ Одлагањем жениковим представљен је проток времена у коме се очекивао Господ, разочарање и привидно кашњење. У том времену неизвесности, интересовање површних и млаких убрзо је почело да слаби, а њихови напори да попуштају; али они чија је вера била заснована на личном познавању Библије имали су стену под својим ногама, коју таласи разочарања нису могли спрати. „Задремаше све и поспаше“; једна класа у безбрижности и напуштању своје вере, а друга стрпљиво чекајући док јаснија светлост не буде дата. Ипак, у ноћи кушње, изгледало је да су ови потоњи, у извесној мери, изгубили своју ревност и преданост. Млаки и површни више нису могли да се ослањају на веру своје браће. Свако мора да стоји или падне за себе. Велика борба, 395.

Током десет дана који су претходили Педесетници, и у периоду ексетерског логорског састанка, Христос је по други пут сабрао свој народ пре него што ће тај народ понети Његову поруку свету. Када је трећи анђеоски сишао 22. октобра 1844, мало стадо је поново било разочарано и расејано, али је 22. октобра 1844. отпочео период поуке, док је Христос уводио свој народ у Светињу над светињама. Године 1849. Господ је пружио своју руку по други пут да поново сабере оне које је био сабрао из разочарања од 19. априла и 22. октобра 1844.

Године 1844. поука се односила на вест коју је трећи анђеоски држао у својој руци када је сишао, али у „раздобљу сумње и неизвесности“ које је уследило након великог разочарања, многи су изгубили свој пут. До 1849. године отпочело је дело сабирања малог расејаног стада, али оно што је том историјом било приказано био је пораз из 1863. године и први Кадис за савремени Израил. Будућа победа сто четрдесет и четири хиљаде и њихово дело код другог Кадиса били су одложени.

Када је Господ сишао 11. септембра 2001, сабрао је Свој народ последњих дана, дао му да једе Његову духовну храну, удахнуо Свој Дух на тај народ када је почео да кропи позни дажд, а такође је покренуо и процес испитивања који је довео до 18. јула 2020, када је Његов народ последњих дана био разочаран и расејан. Три и по дана били су мртви на улици. И три и по дана, и период од четрдесет дана у Христово време представљају пустињу. Она је такође представљена периодом од 19. априла 1844. до 12. августа 1844, као и периодом од 22. октобра 1844. до 1849.

Од јула 2023. до недељног закона, што је десет дана који су претходили Педесетници, логорски састанак у Ексетеру од 12. августа до 17. августа, и раздобље од 1849. до 1863, све се међусобно поравнава. Они представљају раздобље другог окупљања Божјег народа последњих дана. Раздобље од разочарања до изливања Светога Духа подељено је на два јасно различита раздобља.

У оквиру скривене историје четрдесетог стиха једанаесте главе Данила представљене су линија отпалог протестантизма (номинална црква), линија лаодикејског адвентизма седмога дана (номинални адвентизам), линија католицизма и линија истинског протестантизма. Те четири линије приказују истински протестантизам у спору са троструким савезом аждаје (Јуда), звери (католицизам) и лажног пророка (отпали протестантизам).

Унутар те исте скривене историје такође је приказана линија отпадничког републиканизма. Унутар те линије представљена је расправа између Демократске (аждаха) и Републиканске странке (икона звери). Републиканска странка треба да предњачи у образовању иконе звери, и чинећи то она испољава пророчке одлике звери (папства). У Божјој Речи папству, које је цар севера, а такође и звер, дат је Египат (аждаха) као плата за учињене услуге, зато што га је Бог употребио као оруђе суда.

Сине човечији, Навуходоносор, цар вавилонски, учини да војска његова изврши велику службу против Тира; свака глава оћелаве, и свако се раме одра; али ни он ни војска његова не добише плате од Тира за службу коју је вршио против њега. Зато овако вели

Господ Господ: Ево, даћу земљу египатску Навуходоносору, цару вавилонском; и он ће узети мноштво њено, и однеће плен њен, и разграбити грабеж њен; и то ће бити плата војсци његовој. Дао сам му земљу египатску за труд његов којим је служио против њега, јер су радили за мене, говори Господ Господ. У тај дан учинићу да прорасте рог дому Израилеву, и даћу ти отварање уста усред њих; и познаће да сам ја Господ. Језекиљ 29:18–21.

Навуходоносор, који је у овом одломку цар севера, добија земљу Египат као своју плату, чиме се указује на то да се у последњим данима папству даје Египат, који је аждаја, који су десет царева, Уједињене нације, који су сагласни да за кратко време предају своје седмо царство звери.

И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и јешће тело њено, и сажећи ће је огњем. Јер је Бог ставио у срца њихова да изврше вољу његову, и да буду једне мисли, и да даду царство своје звери, док се не испуне речи Божје. Откривење 17:16, 17.

Ово пророчко плаћање представљено је такође у Данилу, глава једанаеста, стих четрдесет други.

И пружиће руку своју и на земље; и земља Египатска неће избећи. Данило 11:42.

Папство преовладава над силом аждаје у време позне кише, јер се ово плаћање извршава „у“ „дан“ када Бог „даје да рог дома Израилева проклија“. Управо киша чини да Израил Божји проклија, а тај дан је започео 11. септембра 2001. године, што је био дан источног ветра.

Учиниће да они који потичу од Јакова пусте корен; Израил ће процветати и пупети, и лице света испунити плодом. Зар га је ударио као што је ударио оне који су њега ударали? Или је он убијен према покољу оних које је он побио? Мером, кад избија, судиш се с њим; он у дан источнога ветра зауставља свој љути ветар. Зато ће се овим очистити безакоње Јаковљево; и ово је сав плод уклањања греха његова: кад учини све камење жртвеника као кречњак разбијен у комаде, лугови и ликови неће стајати. Исаија 27:6–9.

Египат се предаје папској звери када се излива позни дажд. Позни дажд је почео да роси када је источни ветар, који представља ислам трећег тешко, био „заустављен“, или обуздан, 11. септембра 2001. Тада је дажд почео да се мери, (да роси) на Израил док је почео да пупи. При недељном закону, када треће тешко поново дође, позни дажд се излива без мере. Између 11. септембра 2001. и ускоро долазећег недељног закона „безакоње Јаковљево“ се очишћује, а јеврејска реч „очишћује“ значи „окајава се“. При недељном закону папска звер добија Египат (аждају), док оних десет царева чине блуд са папством образујући светску икону звери.

Пре недељног закона, током времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, отпаднички републикански рог образује лик звери заједно са отпадничким протестантским рогом, и у тој пророчкој линији Републиканска странка надвладава Демократску странку,

јер је Демократска странка сила аждаје, а Републиканска странка је сила која образује лик папства.

Унутар пророчке историје звери из земље препознаје се крај Демократске странке и крај Републиканске странке. Те две странке образују рог републиканизма, али оне указују на унутрашњу борбу која се протеже кроз читаву историју звери из земље. Тај рог (републиканизам) у себи садржи унутрашњи микрокосмос два рога звери из земље.

У сведочанству о царству Мида и Персијанаца, последњи рог који је израстао уздигао се више; и Демократска странка започела је прва у америчкој историји, али на крају се Републиканска странка уздиже више и надвладава демократе. У историји позног дажда, која је започела 11. септембра 2001. године, глобалистички, змајем надахнути демократи уздигли су се из бездана из Откривења, једанаесте главе, и убили републиканце крајом избора 2020. године. Њихов рат против Трампа (и републиканаца) започео је када је он објавио своју кандидатуру 2015. године, и од тог тренутка само се појачавао.

Када су демократе покрале изборе 2020. године, потом су покренуле Пелосијеве процесе; али када је Трамп 2022. године објавио своју трећу кампању, страх обузе демократе, и њихов гнев само се умножио, те су потом устали против Трампа и његових присталица с великим гневом, јер су знали да им је време кратко. Прослављали су његову смрт, али када је устао, велики страх обузе их.

И када сврше своје сведочанство, звер која излази из бездана заратиће с њима, и надвладаће их, и побиће их. И њихова мртва тела лежаће на улици великога града, који се духовно зове Содом и Египат, где и Господ наш беше распет. И многи из народа и племена и језика и нација гледаће њихова мртва тела три дана и по, и неће допустити да се њихова мртва тела положи у гробове. И они који живе на земљи радоваће се над њима, и веселиће се, и слаће дарове један другоме, јер ова два пророка мучише оне који живе на земљи. И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. Откривење 11:7–11.

Период који означава крај Демократске странке протеже се од инаугурације Бајдена 2021. године до инаугурације Трампа 2025. године. Тај период је започео Пелосијевим суђењима, која су била у потпуности неуставна и сасвим политичке природе. Та историја, која представља смрт шестог председника од времена краја 1989. године до осмог председника који је од седморице, започела је политичким суђењима (Пелосијева суђења), а завршава се смрћу Демократске странке и другим низом Пелосијевих суђења, док су политичке мете обрнуте.

Илустрација историје налази се у једанаестом поглављу Откривења, које је своје прво испуњење нашло у Француској револуцији. Француска револуција је класичан историјски пример гиљотинског типа политичког ратовања, које обележава једна владајућа странка убијајући другу, а затим бива да та иста владајућа сила и сама буде свргнута и прогоњена.

Период од Бајденове инаугурације и Пелосијевих суђења, па до друге Трампове инаугурације и преокрета Пелосијевих суђења, означава крај Демократске странке, и означава време када Трамп понавља спровођење скупа извршних наредби које су биле предсечане Законима о странцима и побуни. Спровођење тих извршних наредби отпочеће друга Пелосијева суђења и означити почетак раздобља у којем лик звери почиње озбиљно да се успоставља. То раздобље завршава се наметањем закона о недељи, тако да раздобље почиње извршним наредбама које су упоредне Законима о странцима и побуни, а завршава се законом о недељи. Ту се завршава Републиканска странка.

Оба периода који представљају завршетак најпре Демократске странке, а затим Републиканске странке, пророчки су повезани и представљени су раздобљем од двадесет и две године, од 1776. до 1798. године. То раздобље има три путоказа: Декларацију о независности 1776. године, тринаест година касније Устав, а потом Законе о странцима и побуни из 1798. године. Та три путоказа налазе своје испуњење у линији Демократске и Републиканске странке, премда се примена другог и трећег путоказа у свакој линији налази на различитој тачки.

Објаснићемо ове путоказе и њихова испуњења у следећем чланку.

„Постоје само две стране; Сатана делује својом изопаченом, обмањујућом силом, и кроз силне заблуде хвата све који не пребивају у истини, који су одвртели своје уши од истине и окренули се ка бајкама. Сам Сатана није остао у истини; он је тајна безакоња. Својом лукавошћу он својим душегубним заблудама даје привид истине. У томе лежи њихова моћ да обмањују. Зато што су кривотворина истине, спиритизам, теозофија и сличне обмане задобијају тако велику власт над умовима људи. У томе се открива мајсторско деловање Сатане. Он се претвара да је Спаситељ човека, добротвор људског рода, и тако своје жртве још лакше мами у пропаст.”

„У Божјој речи смо опоменути да је будна, неуспавана бдјелост цена сигурности. Само на правој стази истине и праведности можемо избећи власти кушача. Али свет је ухваћен у замку. Сотонина вештина испољава се у смишљању безбројних планова и метода ради остварења његових намера. Претварање је код њега постало права вештина, и он делује под видом анђела светлости. Једино Божје око разазнаје његове замисли да свет зарази лажним и погубним начелима, која на свом лицу носе привид истинске доброте. Он ради на томе да ограничи верску слободу и да у верски свет уведе једну врсту ропства. Организације, установе, ако се не чувају Божјом силом, радиће по Сотонином налогу да људе потчине власти људи; а превара и лукавство носиће обличје ревности за истину и за напредак Божјег царства. Шта год у нашој пракси није отворено као дан, припада методама кнеза зла. Његове методе примењују се чак и међу адвентистима седмога дана, који тврде да имају напредну истину.“

„Ако се људи одупиру опоменама које им Господ шаље, они постају чак и вође у злим поступцима; такви људи присвајају себи да врше Божја прерогатива — усуђују се да чине оно што сам Бог неће учинити у настојању да управља умовима људи. Они уводе сопствене методе и планове, и својим погрешним схватањима о Богу слабе веру других

у истину, и уносе лажна начела која ће, као квасац, деловати да затрују и покваре наше установе и цркве. Све што снижава човеково схватање праведности, и правичности, и непристрасног суда, свако средство или пропис који Божје људске оруђе доводи под власт људских умова, нарушава њихову веру у Бога; то одваја душу од Бога, јер одводи с пута строге честитости и праведности.

„Бог неће оправдати ниједно средство помоћу којег би човек и у најмањој мери владао над својим ближњим или га угњетавао. Једина нада за палог човека јесте да гледа на Исуса и да Га прими као јединог Спаситеља. Чим човек почне да ствара гвоздено правило за друге људе, чим почне да упреже и гони људе према сопственом уму, он обешчашћује Бога и доводи у опасност сопствену душу, као и душе своје браће. Грешни човек може наћи наду и праведност једино у Богу; и ниједно људско биће није праведно дуже него што има веру у Бога и одржава живу везу с Њим. Цвет пољски мора имати свој корен у земљи; мора имати ваздух, росу, кише и сунчеву светлост. Он ће напредовати само ако прима те благодати, а све су од Бога. Тако је и с људима. Ми од Бога примамо оно што служи животу душе. опоменути смо да се не уздамо у човека, нити да тело чинимо својом мишицом. Проклетство је изречено над свима који то чине.“
The 1888 Materials, 1432–1434.